

Паднаха всички заблуди,
Пръскани отъ свои и врази.
Славата, що ни окржи,
Вамъ само ние днесъ дължимъ.

И. С. В.

Знаменосеца къмъ либето си.

(Посвѣтена на новия наборъ)

Ой, горо красна, горо зелена!
Китна си, горо, рязвеселена!
Птички ти волни въ гжсти букаци
Съ пѣсни очакватъ млади юнаци.

Братя ми лъскагъ тънки си пушки,
Като припѣватъ пѣсни хайдушки . . .
Славний день вече близо остана,
Въ който ще тръгна съ тѣхъ на балкана.

Не тъжи вече, о,—либе мое,
Знай, че сърдце ми севга е твое!
Азъ те обичамъ, но ще се бия,
Че мойта кръвь е на България;

Но доръ не сме, ахъ, ний раздѣлени
Що ще направишъ, либе, за мене?
Какъвъ даръ красенъ би ми стжкмила,
За да ми бждешъ йоще по-мила?